

TRẬT TỰ HỘI THÁNH

 Chúng ta vừa kết thúc một chuỗi buổi nhóm quan trọng trong năm buổi tối ở đền tạm, nơi mà, bởi ân điển Đức Chúa Trời và bởi sự giúp đỡ của Ngài, tôi đã cố gắng hết sức, bằng lời Kinh Thánh, để sắp đặt trật tự Hội thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, như chúng ta tin ở Đền tạm Branham.

2 Điều đầu tiên tôi muốn nói là mục sư luôn có toàn quyền lãnh đạo về đền tạm trong khi tôi vắng mặt, và tôi chỉ xử lý với mục sư khi tôi trở về. Vì thế, ông ấy có toàn quyền lãnh đạo để thay đổi hay làm bất cứ việc gì ông nghĩ là tốt nhất, dưới sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh trong khi tôi đi vắng.

3 Chúng ta tin vào Hội thánh sứ đồ, sự giảng dạy ơn phước sứ đồ cho dân sự của thời đại này. Chúng ta tin vào Phúc Âm trọn vẹn, và tin tất cả những dấu kỳ phép lạ đã được phán bởi Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta, sẽ đồng hành với Hội thánh Ngài cho đến khi Ngài trở lại. Chúng ta tin vào những điều đó, và tin rằng chúng được sắp đặt trật tự, rằng Hội thánh có trật tự của nó. Và mỗi hội thánh có sự dạy dỗ, và trật tự, cùng kỷ cương của nó.

4 Hội thánh chúng ta không có những thành viên nào như là những người tham gia. Chúng ta tin rằng toàn thể Hội thánh chung của Đức Chúa Trời hằng sống là anh chị em của chúng ta; và hết thảy những người đó đều được hoan nghênh, bất kể họ thuộc giáo phái gì, ở Đền tạm Branham, tại góc của Đường Eight và đường Penn ở Jeffersonville, Indiana.

5 Chúng ta tin vào “sự xưng công bình bởi đức tin,” Rô-ma 5:1. Chúng ta tin rằng, sau khi một người được xưng công bình bởi đức tin, người ấy có sự bình an với Đức Chúa Jêsus Christ. Nhưng có thể cũng người này có thể có những thói quen như uống rượu, hút thuốc, làm những điều mà người đó không nên làm, những thói quen ô uế của xác thịt.

6 Thế thì chúng ta tin rằng Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ làm nên thánh con người này để hầu việc Chúa. Và đó là, chúng ta tin vào “sự nên thánh” theo Hê-bơ-rơ 13:12 và 13, “Vì đó Đức

Chúa Jêsus cũng đã chịu khổ tại ngoài cửa thành, để Ngài có thể lấy Huyết của Chính Ngài, làm cho dân sự nên thánh.” Và chúng ta tin rằng sự nên thánh được dạy dỗ trong Tân Ước, và có nghĩa dành cho những người tin qua thời đại Tân Ước, mà chúng ta đang sống bây giờ.

7 Và chúng ta cũng tin rằng sau khi người ấy đã được nên thánh, những thói quen ô uế đã biến mất khỏi người ấy, người ấy là một người tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, và thói quen của người đó biến mất: chúng ta tin rằng lúc ấy người đó là một ứng cử viên cho “phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh,” mà đến như sự đầy dẫy của người tin. Và rồi khi người tin...

8 Nó thật sự, như nhiều lần tôi đã dạy điều đó, như việc chọn thức uống trong sân nuôi gà. *Sự xưng công bình* là “nhặt nó lên, sẵn sàng để sử dụng nó,” với một mục đích trong lòng. Đó là những gì Đức Chúa Trời thực hiện với tội nhân. Người ấy vẫn ô uế.

9 Lúc đó một người được thanh tẩy bằng Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Và từ *thánh hóa* là một từ kép, có nghĩa là, “được tẩy sạch, và đặt sang một bên cho sự hầu việc.” Trong Cựu Ước, bàn thờ đã thánh hóa bình, và nó được đặt qua một bên để hầu việc.

10 Chúng ta tin rằng Đức Thánh Linh đang đặt bình như vậy trong sự hầu việc. Mà Đức Thánh Linh thì không phải là bước khác của ân điển, nhưng nhiều hơn của cùng ân điển ấy để làm đầy dẫy người tin tới một mức độ mà những dấu kỳ phép lạ, chẳng hạn như những ân tứ sứ đồ đã được nói đến trong Cô-rinh-tô Nhất 12, tự biểu lộ chúng qua người tin này khi Đức Thánh Linh đi vào để áp dụng ân tứ này.

11 Tôi tin rằng lời Kinh Thánh dạy rằng “những ân tứ và sự kêu gọi chẳng bao giờ thay đổi,” rằng khi chúng ta được sanh ra trong thế gian này, chúng ta đã được ban xuống ở đây vì một mục đích, đó là, thuộc về Đức Chúa Trời. Và ngay cả trước khi chúng ta trở nên người trưởng thành, trong khi chúng ta còn con trẻ, những ân tứ mà chúng ta có trong Đức Chúa Trời thì ở trong chúng ta lúc ấy, và chỉ sự đầy dẫy của Đức Thánh Linh đặt những ân tứ này vào trong hoạt động; nhưng chúng ta có chúng từ ban đầu, như những giáo sư, và các sứ đồ, và—và các nhà tiên tri, và các

ân tứ nói tiếng lạ, và chín ân tứ thuộc linh theo Cô-rinh-tô Nhất 12. Vậy thì, chúng ta tin rằng những ân tứ này đang hoạt động ngày nay, và chúng sẽ ở trong mỗi hội thánh địa phương.

¹² Mặc dù trong những điều như vậy, chúng ta thấy, khắp thế giới, có nhiều sự cuồng tín đã móc vào theo những người xưng nhận là những người tin có tính cách sứ đồ. Đúng như họ ở trong những trật tự khác, và vân vân, chúng ta có những người cuồng tín. Đó là điều đã xảy ra, chúng ta đã có những người đó qua các thời đại. Chúng ta đã có điều đó trong thời đại sứ đồ; và như Phao-lô đã nói ở đó, rằng cách mà một số người đã đến và “thuyết phục họ đi ra, theo những giáo lý khác,” và tương tự như thế. Nhưng trong sự dạy dỗ của chính người, ông nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời đến dạy bất cứ điều gì khác,” ngoài những gì ông đã dạy, “hãy để người đó bị nguyên rửa.”

¹³ Vì vậy, chúng ta, với tư cách Đền tạm Branham, nằm ở góc của Đường Eight và đường Penn ở đây, cố gắng tuân thủ sự dạy dỗ của Tân Ước. Vì chúng ta tin rằng Đức Chúa Jê-sus Christ, là Con Đức Chúa Trời, và sứ đồ Phao-lô là một cái bình được chọn và kêu gọi, bởi sự lựa chọn của Đức Chúa Trời, được sai đến Hội thánh Dân Ngoại để sắp đặt cho có trật tự.

¹⁴ Chúng ta tin vào “phép báp-têm bằng nước,” trong Đền tạm Branham, bằng sự chìm mình trong nước, “như Danh Đức Chúa Jê-sus Christ,” là sự dạy dỗ của các sứ đồ trong Kinh Thánh. Và xin cho, tất cả thuộc viên của chúng ta, hay, bất cứ ai đến với Đền tạm Branham, đều mong muốn như vậy, xin cho, vào bất cứ lúc nào (yêu cầu được chìm mình, trong Danh Đức Chúa Jê-sus), có thể hỏi ý kiến mục sư, và nếu họ ăn năn, và tin vào Đức Chúa Jê-sus Christ, mục sư sẽ, chắc chắn thực hiện ngay, ngay cả lúc ấy nếu ông ấy có thể, làm phép báp-têm cho họ ngay lập tức. Điều này mang họ vào trong sự thông công của những người tin. Chúng ta tin rằng bởi phép báp-têm bằng nước chúng ta được mang vào một sự thông công.

¹⁵ Nhưng bởi phép báp-têm của Đức Thánh Linh, chúng ta được trở thành những thuộc viên, trở nên những chi thể của Thân thể Đức Chúa Jê-sus Christ, mà ở trên khắp thế giới.

16 Bây giờ, một điều nữa mà chúng ta tin, đó là, “Sự bày tỏ của Thánh Linh được ban cho mỗi người để ai nấy đều được sự ích chung.” Vậy thì, chúng ta tin rằng khi những ân tứ này, và vân vân, đang vận hành trong Hội thánh, mà chúng ta ao ước và mong muốn nhiều người được ban cho ân tứ bởi Thánh Linh, đến và thờ phượng với chúng ta.

17 Bây giờ, trong hầu hết các nơi, chúng ta thấy rằng khi những ân tứ này ở trong dân sự, dân sự không hiểu *như thế nào* và *khi nào* để sử dụng những ân tứ này, và, trong việc thực hiện như vậy, họ chỉ mang lại sự sỉ nhục; mà chúng ta tin sẽ chỉ là những gì Sa-tan có thể làm để khiến cho những người bên ngoài, những người không tin, và vân vân, e ngại ơn phước tuyệt vời này mà Đức Chúa Trời đã ban cho Hội thánh trong những ngày này.

18 Phao-lô đã nói, “Khi có một người lạ ở giữa chúng ta, và hết thấy chúng ta đều nói tiếng lạ, há người đó chẳng bỏ đi ra và nói chúng ta là ‘điên’? Song nếu có một người nói tiên tri, và tỏ ra cho biết sự bí mật của lòng, thì họ sẽ sắp mặt xuống và nói, ‘Thật vậy, Đức Chúa Trời ở cùng anh em.’”

19 Vậy thì, chúng ta tin rằng những ân tứ thuộc linh, ở giữa những người tin, là trật tự của thời đại. Chúng ta không thể tin rằng một người có thể giảng dưới sự hà hơi và rời, hoặc, là một giáo sư đầy thần cảm, mà lại chối bỏ ân tứ chữa lành, hay ân tứ nói tiên tri, hay nói tiếng lạ, hay thông giải tiếng lạ, hay bất cứ ân tứ nào khác trong những ân tứ khác này.

20 Vì vậy, cho nên, ở đây là sự tin tưởng của tôi vào Lời Đức Chúa Trời, đường lối Đền tạm Branham, ở góc Đường Eight và đường Penn tại Jeffersonville ở đây, sẽ được vận hành. Tôi nghĩ, điều trước tiên, và tin rằng những điều này mà tôi nói thì cần thiết và phải được thực hiện trong cách này, trong Đền tạm Branham, để được thịnh vượng trong Chúa. Và nếu lúc nào những điều này, điều này được bàn đến, người mà đặt vấn đề về nó có thể hỏi ý kiến với tôi nếu họ không thể đến với mục sư, hay là họ có thể hỏi ý kiến mục sư. Nếu tôi ở nhà, nghỉ một số chuyến đi, tôi sẽ vui mừng để—để giúp đỡ tín đồ hay mục sư vào bất cứ lúc nào. Và những điều này đều dựa trên Kinh Thánh, và tôi tin nó là trật tự của Hội thánh.

21 Tôi nghĩ, trước tiên, rằng mọi thuộc viên, hay là, mỗi người thờ phượng, của Đền tạm Branham, nên có rất nhiều tình yêu Thiên liêng với nhau cho đến nỗi nó sẽ...lòng họ sẽ mong mỗi lần nhau khi họ phải ra đi, để từ biệt nhau ở buổi nhóm, vào buổi tối. Tôi là người tin chân thật vào “tình yêu Thiên liêng.” Sứ đồ Phao-lô đã nói đó là chứng cứ của Đức Thánh Linh. “Bằng cách này, mọi người sẽ biết các ngươi là môn đồ Ta,” Chúa Jêsus phán, “khi các ngươi có lòng yêu thương lẫn nhau.” Và chúng ta tin rằng đó là tình yêu của Đức Chúa Trời đã sai Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian, để chết cho hết thấy chúng ta. “Đức Chúa Trời quá yêu thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy sẽ không bị hư mất, nhưng sẽ có được Sự Sống đời đời.” Và *Sự Sống* đời đời ở đây là “Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời,” vì chúng ta trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và ban cho chúng ta đức tin mà Áp-ra-ham đã có, khi ông tin Đức Chúa Trời ngay cả trước khi ông chịu phép cắt bì.

22 Bây giờ, điều tiếp theo, chúng ta tin rằng những người thờ phượng này sẽ “gặp nhau, những người có ân tứ này,” như nói tiếng lạ, và những người có những sự mặc khải và sự thông giải, và vân vân. Những thuộc viên này, hay, đúng hơn là, những người tin này, sẽ đến với nhau ít nhất bốn mươi lăm phút hay một giờ trước khi những buổi nhóm bắt đầu. Nhà thờ nên được mở cửa sớm, và những tín đồ đến với nhau vào những buổi tối này, và ít nhất bốn mươi lăm phút tới một giờ trước khi những buổi nhóm bắt đầu.

23 Tôi tin, Đền tạm Branham vào mọi lúc nên có người chơi piano đầy dẫy Thánh Linh, người mà sẽ đến sớm, đầy dẫy Đức Thánh Linh, và sẽ chơi nhạc thiên liêng, êm dịu, rất êm dịu, chẳng hạn như, “Dưới thập tự nơi Đấng Cứu Rỗi của tôi đã chết, nay tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh; bởi Huyết xóa bói tâm tôi sạch an bình, vinh hiển thay Danh Ngài!” Bài gì đó cùng loại đó. *Chúa Ôi, Cho Tôi, Càng Gần*. “Văng Đá Muôn Đời, chỗ kẻ đá vững an.” Hay là, *Gần Cây Thập Tự*, hoặc bài gì cùng loại đó; êm dịu, chậm chậm, như người ấy đang suy gẫm liên tục trong Đức Thánh Linh, anh ấy hay chị ấy, có thể bất cứ bài nào.

24 Thế thì tôi tin những người thờ phượng, đi vào, sẽ được gặp gỡ, và họ...treo áo khoác và mũ của họ, chỉ cho họ chỗ ngồi, với sự hiếu khách mà chỉ những người chỉ chỗ ngồi hay những chấp sự đầy dẫy Đức Thánh Linh có thể làm, và trong tình yêu thương, để thấy Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống đang hoạt động.

25 Những người thờ phượng này không nên nói chuyện với nhau, và nói chuyện từ bên này sang bên kia, và làm ồn trong nhà thờ.

26 Họ nên đến với nhau. Trước hết, xưng lỗi lầm trong sự cầu nguyện im lặng, có lẽ ở bàn thờ, trong chốc lát. Không cầu nguyện lớn tiếng, làm ảnh hưởng tới người khác; cầu nguyện im lặng, anh chị em ở trong sự thờ phượng. Hãy để điều đó dần thấm vào. Sự thờ phượng, trong thánh linh của anh chị em, rồi quay lại chỗ ngồi.

27 Hoặc, anh chị em không phải đi đến bàn thờ. Chỉ đi vào và kiếm chỗ ngồi của mình, ngồi xuống, lắng nghe nhạc; nhắm mắt lại, cúi đầu; và, yên lặng, thờ phượng Đức Chúa Trời, suốt thời gian.

28 Vậy thì nếu Thánh Linh sẽ bày tỏ điều gì đó cho người khác, hay—hay người nào đó được đầy dẫy Thánh Linh đến độ họ sẽ nói tiếng lạ, thế thì người này nên đứng dậy và đưa ra sứ điệp. Và mọi người phải giữ sự hòa bình cho đến khi sự thông giải đến.

29 Khi sự thông giải đến, nó không phải chỉ là sự trích dẫn về Kinh Thánh, hay là điều gì đó không có ý nghĩa. Nó phải là một sứ điệp trực tiếp cho Hội thánh, hay chúng ta nghĩ rằng nó phải ở trong sự tươi mới; chúng ta thấy rất nhiều về điều đó. Và vậy thì, tôi—tôi nghĩ, Thánh—Thánh Linh đã nói để “gây dựng Hội thánh.”

30 Và bây giờ, nó hẳn là một sứ điệp, điều gì đó, có lẽ trên trật tự này. Có lẽ dân sự đang nhóm nhau lại vào lúc này, một số người đau đã đến. Có lẽ có một người đang nằm, bị bại liệt hay điều gì đó. Các bạn chưa bao giờ thấy người đó trước đây. Nhưng khi sự thông giải đến, sẽ là điều gì đó trong trật tự này; khi sự thông giải, hay một người mà vừa nói, sẽ nói, “À, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, người mà ở giữa chúng ta đã đến từ một nơi nào đó—nào đó,” và

mô tả nơi chốn. Và sẽ nói rằng, “Người đó bị liệt bởi vì, ba hay bốn năm trước,” hay có thể bất cứ điều gì, trường hợp này có thể là, “ông ta đã làm điều gì đó xấu xa,” như, “bỏ vợ con, và chạy trốn họ. Và ông ta sa ngã từ chuyện đó,” hay là điều gì giống kiểu đó, “và bị xúc phạm, và nó khiến ông bị liệt. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nếu ông ăn năn về điều đó, và sẽ hứa trở về với vợ ông và chính ông làm hòa với vợ, thì ông sẽ được chữa lành bây giờ và trở về với gia đình ông.”

³¹ Và rồi trước khi người nào nói bất cứ điều gì, phải có ở đó ít nhất hai, hay nhiều hơn, những người đàn ông hay những người trong tòa nhà, là những người có sự vững vàng thuộc linh về sự Dạy dỗ Phúc Âm, là người có sự phân biệt tốt về thần linh, sẽ đứng dậy và nói rằng “Điều đó là của Chúa.”

³² Và nếu điều này không xảy ra, thế thì tiếng lạ sẽ không được nhắc đến trong nhà thờ. Nếu người nói tiếng lạ, Phao-lô nói, “Nếu không có người thông giải,” và vân vân, “hãy để họ nói ở nhà,” hay bất cứ nơi nào họ có thể, “vì họ chỉ đang tự chúc phước cho chính mình, và nó không phải là sự gậy dựng của Hội thánh.”

³³ Thế thì người này, sau khi nói, và sự thông giải; và thế thì hai hay ba người đoán xét, theo như sự Dạy dỗ Kinh Thánh của Thánh Phao-lô, điều đó phải được “hai hay ba hay người đoán xét.”

³⁴ Lúc đó hãy để người được Nó nhắc đến, tiến hành. Và điều đó, có lẽ điều đó có thể chọn ra một người nào đó, hay là mục sư hoặc người nào đó, đi đến đặt tay trên người này, và đó là người đau ốm hay khốn khổ, và họ sẽ được chữa lành. Sau đó hãy để mục sư hay một người khác, có thể bất cứ ai mà được Đức Thánh Linh chỉ định để đi “cầu nguyện bằng sự cầu nguyện đức tin,” hãy để họ tiến hành và hầu việc với người đó theo những gì Thánh Linh đã phán. Thế thì vào lúc đó, người trên...Và bất cứ điều gì Đức Thánh Linh đã phán, điều đó sẽ xảy ra, lập tức ngay lúc đó, ngay lúc Đức Thánh Linh ban cho nó.

³⁵ Và sau đó dân sự có thể vui mừng, và cảm tạ, và ca ngợi và thờ phượng Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời muốn được thờ phượng.

³⁶ Thế thì họ phải—thế thì họ phải cúi đầu và ở trong sự cầu nguyện lần nữa, để xem thử có sứ điệp khác mà Đức Thánh Linh muốn những ân tứ này tỏ ra, trước đó không.

³⁷ Và rồi nếu bất cứ lúc nào mà một người muốn nói tiếng lạ, và thông giải, và những—những người am hiểu sẽ gọi người đó đến nhận, để làm bất cứ điều gì đã dạy được làm, và nó không ứng nghiệm, thế thì cả nhóm đó sẽ đi đến bàn thờ và ở đó cầu nguyện với Đức Chúa Trời để cất linh ấy ra khỏi họ, bởi vì không ai muốn có một linh như thế. Chúng ta sẽ biết đó là giả, và thuộc về kẻ thù, và không thuộc về Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời chỉ có thể nói sự thật. Hãy để điều đó được hội thánh hiểu cách rõ ràng, trước khi anh em bắt đầu điều này, trật tự mới này.

³⁸ Thế thì, có lẽ, có thể đó sẽ là điều gì đó giống như thế này, sứ điệp sẽ nói đến một anh em nào đó, có lẽ thế, sẽ, nói, “Sống bên cạnh đường rầy xe lửa,” hay điều gì đó, “người đó phải dọn nhà đi, bởi vì sẽ có tai nạn trên đường,” hay điều nào đó, hoặc bất cứ điều gì loại đó.

³⁹ Và hãy để những người am hiểu, sau khi họ cho hội thánh được phép nói, hay thử đưa ra sứ điệp này, nếu sự đoán xét của họ là, “Điều đó thuộc về Đức Chúa Trời,” rồi hãy theo dõi và xem thử nó có ứng nghiệm không.

⁴⁰ Và nếu nó ứng nghiệm, hãy cảm ơn Đức Chúa Trời, và rất biết ơn—biết ơn trong lòng anh em hướng về Ngài. Và dâng cho Ngài sự ca ngợi và thờ phượng, và khiêm nhường. Trên hết mọi sự, hãy khiêm nhường.

⁴¹ Đừng bao giờ tự mình vênh váo tự đắc tới chỗ anh em biết nhiều về điều đó hơn mục sư của mình hay hội thánh mà anh em đang cùng thờ phượng. Nếu anh em đi đến chỗ đó, thì tôi sẽ khuyên mỗi một anh em kiếm chỗ khác để thờ phượng. Bởi vì, tôi đang yêu cầu mục sư đừng bao giờ cho phép bất cứ điều gì ở bên ngoài của trật tự Kinh Thánh, đường lối mà chúng ta đã thấy nó ở đây trong hội thánh. Và rồi chúng ta muốn những ân tứ này được hoạt động, và đúng chỗ, và những người thờ phượng. Nếu điều đó được thực hiện cách chính xác, theo Lời, anh em sẽ thấy một hội thánh tuyệt vời, đầy quyền năng trong sự hoạt động cho Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.

42 Vậy thì, rồi việc tiếp theo sẽ xảy ra, sẽ là việc mà nếu những người này có, đi ra ngoài trật tự trong suốt những thời gian này, một chấp sự hay một người chỉ chỗ ngồi nào đó được đầy dẫy Đức Thánh Linh và có nhiều ơn trong lòng họ, sẽ đi đến với người đó, một cách tôn kính, như cha con, và sẽ sửa người đó lại cho đúng theo cách này. Hoặc, mục sư, có thể là bất cứ ai, mà những chấp sự cũng sẽ cần thiết nhiều hơn để làm điều như vậy; vì mục sư, lúc này, trong khi những buổi nhóm thiêng liêng đang tiếp tục, sẽ ở trong phòng cầu nguyện, hay một nơi nào đó, cầu nguyện.

43 Những sứ điệp này, lúc đó, nếu không có sứ điệp đang diễn ra, không có sự mặc khải, thế thì dân sự sẽ có đặc ân, nếu họ mong đợi, để đứng dậy và đưa ra lời làm chứng, một lời làm chứng chỉ vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Họ không bắt buộc phải làm điều này, nhưng sự làm chứng nên được đưa ra trước sứ điệp hay giờ ngợi khen nào đó bắt đầu, hoặc bất kỳ điều gì, những lời làm chứng trong những buổi nhóm thờ phượng này.

44 Anh em hiểu không, thưa hội thánh, rằng, bằng cách làm điều này, anh em làm cho toàn thể hội thánh ở trong tinh thần thờ phượng, trước khi đi vào sự giảng dạy Lời? Rồi Đức Thánh Linh đi vào Lời, và bày tỏ Đức Chúa Trời qua Lời, là một sự xác chứng về sự thờ phượng của anh em.

45 Vậy thì, thế thì sau việc này, đến thì giờ dành cho mục sư, nếu những sứ điệp tiếp tục diễn ra...Nói, mục sư nên đi ra đúng giờ, nói, bảy giờ ba mươi, và...hay tám giờ kém mười lăm. Và nếu những sứ điệp vẫn đang tiếp tục, trước khi mục sư đến với...từ sự nghiêng cứu của mình, hay có thể là bất cứ điều gì, diễn ra ở bục giảng, anh em nào đó sẽ nhắc nhở ông, bởi vì các thánh đồ biết rằng khi mục sư đến trên bục giảng, đó là thì giờ dành cho sự hầu việc của ông. Và việc đó dành nhiều, thời giờ rộng rãi cho hết thấy những sự biểu lộ của các ân tứ, để mang Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến với hội—hội chúng.

46 Và nếu có người không tin nào tình cờ ở đó, làm mất trật tự; một người tốt bụng sẽ đi đến với họ, chẳng hạn như một người tiếp tân hay chấp sự, và sẽ đi đến với họ, và bảo họ rằng họ nên—họ nên...yêu cầu giữ sự tôn kính, hay kính kiềng trong lúc buổi nhóm có trật tự. Bởi vì, Thánh Linh ở trong toà nhà, và

những ân tứ của Đức Chúa Trời đang được bày tỏ để gây dựng cho Hội thánh. Và người này phải nói bằng tình yêu thương, và không được khắc nghiệt. Trừ phi đến chỗ họ đang uống rượu, hay không vâng lời, hay điều gì khác mà sẽ gây phiền phức cho sự thờ phượng của—của Chúa, mà những ân tứ, lúc đó, đang được bày tỏ; thế thì người ấy nên, sẽ, hay nên được dẫn ra ngoài một bên, tới một trong những căn phòng phía sau, hay nơi nào đó, để được nói cho họ biết, và giải quyết, một cách nhân từ.

⁴⁷ Bây giờ, trong lúc mục sư đến với bục giảng...Sau khi mục sư đến trên bục giảng, tôi muốn đề nghị, như ở Đền tạm Branham đây, rằng mục sư hướng dẫn hội chúng hát ít nhất một hoặc hai bài hát hay. Vì chúng ta đã thấy nó như vậy, rằng khi có quá nhiều ân tứ đang hoạt động...trong nhà thờ, nó chỉ mang lại rắc rối. Tôi muốn đề nghị, như tôi đã chặn bày ở hội thánh; tôi hướng dẫn hát, chính tôi. Và tôi cảm thấy rằng sẽ là việc tốt nếu chính mục sư, làm vậy.

⁴⁸ Và trong tất cả những buổi nhóm cầu nguyện, nơi họ nhóm họp với nhau, những nhóm của các buổi nhóm cầu nguyện, mục sư phải có mặt ở từng buổi. Không bao giờ nên để cá nhân nào hướng dẫn những buổi nhóm như vậy. Vì chúng ta thấy như vậy, họ sẽ đi lạc đường, dựa trên học thuyết, và rồi họ gây ra, mang nó trở lại vào hội thánh, và, nhiều lần, mang vào những dị giáo, và vân vân, mà không thuộc về Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Và mục sư nên có mặt ở hết thảy những buổi nhóm cầu nguyện, và vân vân, nơi hội chúng...đang nhóm lại.

⁴⁹ Và mục sư không bao giờ nên đứng bên các phía trong buổi nhóm, bằng cách nói có một nhóm theo cách này và một nhóm theo cách kia. Mục sư nên đứng giữa cả hai phía, và đi đến với họ, và giảng hòa, ngay lập tức. Nếu ông không giảng hòa họ được, hãy để ông lấy một chấp sự đi với ông. Và rồi nếu họ—họ không nghe mục sư cũng như chấp sự, lúc đó nên nói với hội thánh, và, như Chúa Jêsus phán, “Thì hãy coi họ như người ngoại hoặc kẻ thu thuế vậy.” “Và hễ điều gì các ngươi buộc dưới đất,” Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ buộc ở trên Trời, và điều gì ngươi mở dưới đất, Ta sẽ mở ở trên Trời.”

50 Bây giờ, khi mục sư đến bục giảng, hãy để mục sư hướng dẫn lúc đó, ít—ít nhất, một hoặc hai bài hát, rồi đi ngay vào Lời.

51 Không có thì giờ cho những buổi nhóm làm chứng dài này, và mọi người đứng dậy, và nói một lời. Điều đó không có ích trong Đền tạm Branham.

52 Nếu người nào mà đang lắng nghe băng ghi âm này, và các bạn, nó có ích trong hội thánh của các bạn, vậy thì, điều đó hoàn toàn ổn thôi. Và chúng ta rất vui vì điều đó, rằng nó có ích trong hội thánh của các bạn.

53 Nhưng ở trong hội thánh của chúng ta đây, điều đó không được, nó chỉ gây ra sự ồn ào. Tôi đã làm mục sư ở đây trong hai mươi mấy năm, và tôi thấy rằng nó chỉ gây ra sự lộn xộn. Nếu anh em muốn làm chứng, hãy làm chứng trước...trong hội chúng của dân sự, trong khi Thánh Linh đang ban phước, và vân vân.

54 Hay là, cách thích hợp để làm chứng, là không phải ở trong nhà thờ, mà là ở bên ngoài trong những nơi tối tăm. Hãy để Sự Sáng của anh em chiếu ra nơi tối tăm. Hãy đi đến những quán ăn dọc đường và những chỗ khác, mà ở đó tội lỗi cùng mọi thứ đang chất đống, thế thì hãy để Sự Sáng của anh em chiếu ra. Đó là chỗ để chúng ta làm điều đó.

55 Nhưng, tuy nhiên, nếu Chúa đã ban ơn cho anh em và cho anh em một số ơn phước đặc biệt quan trọng nào đó, hay điều gì đó mà anh em phải nói với dân sự, hãy làm điều đó trong thì giờ thờ phượng khác, trước giờ thờ phượng, trước buổi nhóm, hoặc khi Thánh Linh đang ban ơn và ban cho sự làm chứng và những sự khai thị, và nói tiếng lạ và sự thông giải, và vân vân, trong sự thờ phượng, của các thánh đồ, trước khi Lời Đức Chúa Trời được mang ra.

56 Sau đó mục sư, sau khi hướng dẫn bài thánh ca này, sẽ lập tức hướng dẫn hội thánh trong sự cầu nguyện, và cầu nguyện cho hội chúng, chính ông, khi ông đứng ở bục giảng, yêu cầu những người còn lại cúi đầu trong sự cầu nguyện.

57 Điều này chúng ta đã thấy mang lại phước hạnh lớn hơn, và có trật tự hơn khi hoạt động trong nhà thờ.

58 Và rồi, việc kế tiếp mục sư nên làm, sau đó. Nếu họ có buổi nhóm thiêng liêng thật, với những ân tứ đang bày tỏ nhiều sự bí mật của lòng người, và những điều nên được thực hiện bởi các ân tứ trong buổi nhóm; lúc đó Thánh Linh của Đức Chúa Trời hiện diện trong buổi nhóm, và rồi rất dễ dàng cho mục sư nhận ra Thánh Linh của Đức Chúa Trời (mà có trong buổi nhóm rồi) dựa trên Lời Đức Chúa Trời, khi ông đọc và bắt đầu giảng dạy. Rồi mục sư giảng điều gì đó mà Đức Thánh Linh sẽ đặt vào lòng ông, bất kỳ điều gì ông muốn làm, lúc đang đứng đó.

59 Nhưng hội chúng thì chỉ...Họ có thể vui mừng, khi ông đang giảng, dĩ nhiên, hay nói “a-men” khi Lời được ban phát ra. Tuy nhiên, khi đứng dậy và đưa ra những sứ điệp nói tiếng lạ và sự thông giải, trong lúc—lúc Đức Thánh Linh đang làm việc qua mục sư, lời Kinh Thánh lên án điều đó, và nói, “Tâm thần các đấng tiên tri suy phục các đấng tiên tri.”

60 Mục sư lúc đó phải gọi cá nhân này xuống, và yêu cầu họ giữ sự tôn kính và ngồi lại chỗ của mình. Mục sư phải là người có một cách rất khiêm tốn về mình, nhưng đừng quá khiêm tốn ngoài những gì ông có thể giống như Đức Chúa Jêsus Christ khi Ngài thấy điều sai trật đang diễn ra trong nhà thờ, Ngài đã bện dây thừng và đuổi họ ra khỏi nhà thờ. Và bây giờ Hội thánh của Đức Chúa Trời là nhà của sự phán xét, và mục sư là phẩm chức cao nhất trong Hội thánh. Trưởng lão là người cao nhất trong Hội thánh sứ đồ, ngoài Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh mang Sứ điệp của Ngài đến thẳng trưởng lão, và trưởng lão ban phát Nó cho dân sự.

61 Những thánh đồ và các ân tứ của họ sẽ có địa vị của họ, trước tiên, để thờ phượng và đến với nhau, mà mang (như tôi đã nói trước đây) Thánh Linh của Chúa, vào tòa nhà, dành cho mục sư. Và khiến điều đó dễ dàng nhiều hơn cho Đức Thánh Linh để làm việc qua ông lúc đó, khi buổi nhóm thuộc linh tốt lành vừa mới đến trước sự giảng dạy của ông; và lúc đó Đức Thánh Linh đi vào Lời và giảng dạy Lời; vừa được bày tỏ bởi những ân tứ.

62 Và rồi sự kêu gọi tin nhận được thực hiện, sau đó, và lúc đó nhiều người sẽ thấy và biết, theo sự làm việc của Đức Thánh Linh, và Lời Đức Chúa Trời, mà mục sư đặt Nó trên, mà anh em

là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Và như Phao-lô xưa, đã nói, “Người đó sẽ sắp mình xuống và nói, ‘Thật vậy, Đức Chúa Trời ở cùng các anh.’”

Vậy thì, trong những điều này, hãy để nó được thực hiện với sự tôn kính.

⁶³ Và bây giờ với mục sư (với Anh Neville của chúng ta, vào lúc này), nên nhớ, anh là người đứng đầu toàn bộ hội thánh. Anh Neville có quyền sử dụng thẩm quyền mà Đức Thánh Linh sẽ, bất cứ điều gì Đức Thánh Linh muốn anh nói, nói cách khác. Trong hội thánh, anh có quyền với bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời sẽ hướng dẫn anh làm. Anh cũng có quyền trên ban chấp sự của mình. Anh có thể thay đổi ban chấp sự, ban trị sự, hay—hay là người đánh đàn piano, hay bất cứ chức vụ nào khác trong hội thánh mà anh muốn thay đổi, cảm thấy được hướng dẫn bởi Đức Thánh Linh để làm như vậy. Và bất cứ điều gì anh làm, tôi sẽ nhận biết điều đó, vì anh (tôi tin) là một người tin kính. Tôi sẽ nhận ra điều đó là thuộc về Chúa, và đồng thời sẽ tán thành như vậy, do đó trao cho anh thẩm quyền lúc đó để điều hành hội thánh theo cách anh cảm thấy được dẫn dắt để làm. Vậy thì, hay là, bất cứ chức vụ nào trong hội thánh, nếu anh ấy muốn để—để—để chuyển đổi vị trí, với mọi người, vì anh có thẩm quyền để làm điều đó. Mà, tôi tin rằng điều này sẽ luôn luôn là đáng yêu và không bao giờ phải được sử dụng.

⁶⁴ Vậy thì, cầu xin Chúa ban phước cho hết thầy anh em. Và tôi tin rằng điều này sẽ được thực hiện với tất cả sự hiểu biết tốt nhất của anh em. Và xin Đức Thánh Linh quan phòng mỗi một người trong anh em.

⁶⁵ Và xin cho mỗi chức viên trong hội thánh làm trọn chức vụ cột trụ của mình, biết điều này, rằng Đức Chúa Trời đang bắt anh em chịu trách nhiệm về cách anh em giữ chức vụ của mình trong hội thánh. Mỗi người sẽ phải giải trình về điều này.

⁶⁶ Và đối với những tín đồ, và những thánh đồ đầy ân tứ yêu dấu trong hội thánh chúng ta, những người mà—mà nói tiên tri, hay nói tiếng lạ, hoặc thông giải, hay có những sự mặc khải, chúng ta thực sự rất vui mừng có anh em trong hội thánh. Và chúng ta sẽ cho anh em sự hợp tác trọn vẹn trong mọi việc

mà Đức Thánh Linh sẽ minh chứng rằng Ngài đã phán với anh em. Và chúng ta yêu anh em. Và chúng ta tin rằng những ân tứ này có ở trong anh em, và rằng nếu anh em có cơ hội tốt, và sự phô ra phù hợp với Kinh Thánh về điều đó, rằng anh em sẽ làm những người làm việc hết sức tích cực ở giữa chúng ta. Và nguyện Chúa ban ơn cho hết thảy anh em, là lời cầu nguyện chân thành của tôi.

⁶⁷ Hỡi những Cơ-đốc nhân, từ khi lắng nghe băng ghi âm này, tôi có một điều mà tôi thấy bỏ sót, và đó là điều này: rằng, trong lúc nhiều người đang nói tiếng lạ, thì phải lần lượt từng người “hai hay ba,” theo như lời Kinh Thánh. Có nghĩa là, chỉ nên có hai hoặc ba sứ điệp được đưa ra trong mỗi buổi nhóm. Đó là theo lời Kinh Thánh, rằng, “Theo lượt mình; chỉ nên có hai, hay ba.” Vì thế anh em có thể thực hiện những điều này, theo như, cách Đức Thánh Linh đã chỉ dẫn trong Kinh Thánh của Ngài. Và đây là, điều tốt nhất theo sự hiểu biết của tôi, cách để làm điều đó. Phao-lô đã dạy, “Hãy để họ nói theo lượt mình, chỉ nên hai hoặc ba người là cùng, khi họ đang nói.” Xin Chúa ban phước cho anh em.

TRẬT TỰ HỘI THÁNH VIE58-1007

(Church Order)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào thứ Ba, ngày 7 tháng Mười, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org